

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 7 maja 2024 r.

DIH-3.707.40.2024.AB

DECYZJA DIH.3.61.2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie 138 § 1 pkt 2 oraz z art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) - dalej jako „kpa”, art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) - dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 14 lutego 2024 r. (nr akt: UH.8361.268.2023), na mocy której na przedsiębiorcę Jana Frątczaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Frątczak Jan „ARIEL” Sklep Przemysłowo-Drogerijny w Szamotułach (zwanego dalej: „stroną”, lub „przedsiębiorcą”), nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) na podstawie art. 36 ust. 1 i art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227) za udostępnianie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktu kosmetycznego bez oznakowania wykazem składników, co narusza art. 19 ust. 1 lit g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59, ze zm.) i powoduje naruszenie obowiązków dystrybutora określonych w art. 6 ust. 1 - 3 ww. rozporządzenia, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

- 1) **uchyla zaskarżoną decyzję w całości**
oraz
- 2) **na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa odstępuje od nałożenia kary pieniężnej**
na przedsiębiorcę,
- 3) **poucza** przedsiębiorcę o obowiązku przestrzegania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L z 2009 r. Nr 342, s. 59, ze zm.).

Uzasadnienie

W dniach 24-27 października 2023 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w placówce, należącej do ww. przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono m.in. na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali m.in. prawidłowość oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy w oparciu o przepisy:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

W toku kontroli sprawdzono prawidłowość oznakowania 6 partii kosmetyków oferowanych do sprzedaży konsumentom. W wyniku kontroli zakwestionowano 1 partię produktu: konturówka do brwi szafir B-5, kod EAN: 5904341936934 (zakupionej na fakturę VAT nr G/83/08/23 w ilości 4 szt.), z uwagi na brak podania wykazu składników, co stanowi naruszenie art. 19 ust. 1 lit g rozporządzenia 1223/2009. Stwierdzono, że na ww. produkcie zamieszczono symbol graficzny (odesłanie do załączonej informacji) określony w załączniku VII pkt 1 do ww. rozporządzenia, natomiast do produktu nie została załączona lub doczepiona w formie ulotki, etykiety, taśmy, metki czy karty informacja o wykazie składników. Powyższe dotyczyło 4 szt. zakupionego produktu, z których: dwa zostały pobrane do badań laboratoryjnych, a dwa pozostałe trafiło lub mogło trafić do konsumentów.

W toku kontroli zostały podjęte dobrowolne działania i kwestionowany produkt został wycofany ze sprzedaży.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 27 października 2023 r. (nr akt kontroli: UH.8361.268.2023), podpisanym bez uwag przez kontrolowanego.

Zawiadomieniem UH.8361.268.2023 z 12 stycznia br. Wielkopolski WIIH poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za udostępnianie na rynku, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, produktu kosmetycznego bez oznakowania wykazem składników, co stanowi naruszenie art.19 ust.1 lit. g rozporządzenia 1223/2009. Ponadto pouczone stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 kpa.

Wielkopolski WIIH decyzją z 14 lutego br. (sygn. UH.8361.268.2023) nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), na podstawie art. 36 ust.1 i art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy o produktach kosmetycznych. Decyzja została odebrana 16 lutego br.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, 6 marca br. otrzymał przesłane za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie przedsiębiorcy z 22 lutego br. od ww. decyzji. W złożonym odwołaniu wniosła o zniesienie kary finansowej, wskazując, m.in. że kara została wymierzona w stosunku do niewłaściwej osoby, gdyż strona nie jest producentem, natomiast podczas kontroli skończyły się ulotki z informacją o składzie produktu, natomiast następnego dnia zostały one już dostarczone do punktu handlowego.

Pismem z 13 marca br. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Prezes UOKiK po dokonaniu analizy sprawy i przeprowadzeniu postępowania administracyjnego uznał, że odwołanie strony zasługuje na uwzględnienie, ale z innych względów niż przywołane przez stronę w odwołaniu.

Przepisy rozporządzenia 1223/2009, w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 lit. c).

Ponadto zgodnie art. 6 ust. 3 rozporządzenia 1223/2009, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;
- produkt kosmetyczny, który udostępnili na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e i g ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

W złożonym odwołaniu strona nie zakwestionowała faktu udostępniania przez nią na rynku produktu kosmetycznego bez załączonego wykazu składników. Strona wskazała m.in., że nie jest producentem tego produktu, a zgodnie z uzyskaną od producenta informacją produkt „jest zbyt mały”, aby można było umieścić na nim opis składu. Ponadto przedsiębiorca poinformował, że ulotki z informacją o składzie produktu, zostały niezwłocznie dostarczone do punktu handlowego.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK wskazuje, że po analizie całokształtu materiału dowodowego organ nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca nie wywiązał się z nałożonych na niego obowiązków wskazanych w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, co w konsekwencji spowodowało, że udostępniał na rynku 1 partię produktu kosmetycznego bez załączonej informacji o wykazie składników. Dystrybutor udostępniając produkt kosmetyczny na rynku powinien działać z należytą

starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów i przed udostępnieniem na rynku sprawdzić czy posiada on wymagane oznaczenie. Informacje dotyczące wykazu składników są bardzo istotne z punktu widzenia konsumentów, gdyż informacja ta ma znaczący wpływ na zdrowie i bezpieczeństwo konsumentów, szczególnie w przypadku osób wrażliwych czy uczulonych na pewne składniki.

Trudno byłoby jednak pominąć fakt, że przedsiębiorca zakupił 4 szt. kwestionowanych konturówek do brwi (w dniu kontroli na stanie znajdowały się 3 szt. - 2 z nich zostały zabezpieczone jako próbki do badań laboratoryjnych). Przeprowadzona ocena oznakowania tego produktu wykazała, że spełniało ono przepisy art. 19 rozporządzenia 1223/2009 oraz było zgodne z ustawą o produktach kosmetycznych (ustalenia kontroli zostały opisane na karcie 8 w protokole kontroli UH.8361.268.2023), stwierdzono jednak brak załączonej informacji o wykazie składników, mimo zamieszczenia symbolu książki na produkcie, tj. odesłania do załączonej informacji.

Ponadto organ drugiej instancji zauważył, że kontrolowany przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa i wycofał zakwestionowany produkt ze sprzedaży.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa organ administracji publicznej w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Przy ocenie wystąpienia przesłanki znikomej wagi naruszenia należy brać pod uwagę całokształt okoliczności danego przypadku, zarówno o charakterze przedmiotowym (np. skala naruszeń, skutki tych naruszeń), jak i podmiotowym (np. czy mamy do czynienia z czynem zawinionym, a jeżeli tak, to z jaką formą winy), przy czym decydujące znaczenie należy przyznać skutkom naruszenia dla dóbr chronionych przez daną dziedzinę prawa. (por. wyrok WSA w Olsztynie z 23 września 2021 r., sygn. akt II SA/Ol 435/21, wyrok WSA w Warszawie z 27 sierpnia 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 973/20).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 11 lipca 2023 r. (sygn. III OSK 2544/21) wskazuje, że „ocena wagi naruszenia prawa, o jakiej mowa w art. 189f § 1 pkt 1 KPA wymaga ustalenia, czy konkretne naruszenie prawa wywołało (lub mogło wywołać) skutki faktyczne lub prawne w obszarze konkretnych dóbr prawnie chronionych, tj. dóbr chronionych przez naruszoną normę sankcjonowaną. Jeżeli zatem konkretne naruszenie prawa wywołało (lub mogło wywołać) poważne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych, to przyjmując należy, że waga naruszenia prawa jest znaczna. Istotne jest przy tym, że im wyższa wartość naruszonego lub zagrożonego dobra, tym większe prawdopodobieństwo zakwalifikowania naruszenia prawa jako znacznego. Jeżeli natomiast naruszenie prawa wywołało jednostkowe i nieznacznie negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołało i wywołać nie mogło, to przyjmując należy, że waga naruszenia prawa jest znikoma. (por. A. Cebera, J. G. Firlus (w:) Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. II, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019, art. 189f).”

Prezes UOKiK w toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego przeanalizował przesłanki zawarte 189f § 1 pkt 1 kpa. W świetle poczynionych ustaleń, organ drugiej instancji uznał, że stwierdzona nieprawidłowość ma znikomą wagę naruszenia prawa, a stwierdzone naruszenie prawa przez przedsiębiorcę mogło wywołać jednostkowe negatywne skutki w obszarze dóbr chronionych, (stwierdzono, że produkt był oznakowany zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1223/2009, z wyjątkiem spełnienia wymagania tj. art. 19

ust. 1 lit. g - powyższe dotyczyło 4 szt. zakupionego produktu, z których: dwa zostały pobrane do badań laboratoryjnych, a dwa pozostałe trafiło lub mogło trafić do konsumentów). Mając na uwadze powyższe trudno jest zgodzić się z organem pierwszej instancji, że w tej sytuacji nie można uznać, że waga naruszenia prawa jest znikoma. O ile organ pierwszej instancji prawidłowo wskazał m.in., że niepodanie na etykiecie lub opakowaniu zewnętrznym wymaganych przepisami prawa informacji, w istotny sposób narusza interes konsumentów, jak również wskazał na cel nałożenia na przedsiębiorców obowiązków określonych w rozporządzeniu, o tyle do ustaleń kontroli i zawartego w nich stanu faktycznego, w tej konkretnej sprawie odniósł się ogólnikowo. Natomiast zdaniem Prezesa UOKiK analiza przesłanek do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie 189 f § 1 pkt 1 kpa powinna odbywać się każdorazowo w odniesieniu do indywidualnej sprawy i stanu faktycznego ustalonego w toku przeprowadzonej kontroli oraz prowadzonego postępowania administracyjnego, a co powinno również zostać zawarte w decyzji.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy Prezes UOKiK ustalił, że strona udostępniała na rynku konturówkę do brwi (4 szt.), do której pomimo zamieszczonego na produkcie odwołania do załączonej informacji, nie została załączona informacja o wykazie składników, natomiast w pozostałych punktach oznaczenie produktu było zgodne z art. 19 ust.1 rozporządzenia 1223/2009. Przedsiębiorca po raz pierwszy naruszył obowiązujące przepisy, ponadto podjął natychmiastowe działania w stosunku do kwestionowanego produktu. Analiza stwierdzonego naruszenia przepisów prawa, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy, pozwala przyjąć, że waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych, gdyż nieprawidłowości dotyczyły 4 szt. produktów (z czego dodatkowo dwa zostały zabezpieczone jako próbki do badań), natomiast produkt w większości spełniał wymagania art. 19 pod kątem oznakowania, a zatem mógł wywołać jednostkowe skutki w obszarze dóbr chronionych.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 kpa przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, z uwagi na znikomą wagę naruszenia, oraz zaprzestanie naruszenia prawa. Jednocześnie, odstępując od nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4 ww. rozporządzenia;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5 ww. rozporządzenia;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c) ww. rozporządzenia.

Ponadto zgodnie art. 6 ust. 3 rozporządzenia 1223/2009, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;

- produkt kosmetyczny, który udostępnił na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

Podkreślić należy, że przepisy rozporządzenia w bardzo szczegółowy sposób określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, którzy nie tylko produkują, ale również udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne.

Prezes UOKiK zawiadamia również, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę ww. przepisów może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może wymierzyć przedsiębiorcy który, m.in. udostępnił na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, karę pieniężną w wysokości do 70 000 zł.

Prezes UOKiK, nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy rozporządzenia, niemniej jednak po dokonaniu analizy sprawy pod kątem przesłanek zawartych w art. 189 f § 1 pkt 1 kpa, organ drugiej instancji stwierdza, iż waga naruszenia prawa w tym przypadku jest znikoma, jak również przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa, a zatem jest podstawa do zastosowania ww. przepisu prawa.

Jak wskazuje Hanna Knysiak-Sudyka w komentarzu z 2023 r. do Kodeksu postępowania administracyjnego „Komentowany art. 189f reguluje instytucję odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, której istota przejawia się w nienakładaniu kary pieniężnej na sprawcę deliktu i poprzestaniu wyłącznie na jego pouczeniu, pomimo że w konsekwencji naruszenia prawa doszło względem niego do aktualizacji odpowiedzialności deliktowej (por. A. Wróbel [w:] A. Wróbel, M. Jaśkowska, Komentarz..., art. 189f, nb 2; L. Staniszevska, Administracyjne..., s. 220; M. Jabłoński [w:] Kodeks..., red. M. Wierzbowski, A. Wiktorowska, art. 189f, nb 1; A. Krawczyk [w:] Kodeks..., red. Z. Kmiecik, W. Chróścielewski, s. 999). Oznacza to, że zastosowanie instytucji odstąpienia od ukarania nie eliminuje deliktu *per se*, a jedynie uchyla jego karalność.”

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa organ administracji publicznej w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Mając na uwadze wskazane powyżej ustalenia faktyczne i prawne oraz przesłanki określone w art. 189f § 1 pkt 1 kpa Prezes UOKiK stwierdził, że opisane wyżej okoliczności stanowią podstawę do uchylenia decyzji Wielkopolskiego WIIH z 14 lutego br. (nr akt: UH.8361.268.2023), odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę i poprzestaniu na pouczeniu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy art. 189i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

- 1) [xx]
- 2) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a